

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul: parohii cl. I 20.000 Lei parohii cl. III 15.000 Lei
" " cl. II 18.000 Lei particulari . . 15.000 Lei

Redactor: Pr. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Maltnovski Nr. 18.

„Întristarea cea după
Dumnezeu lucrează po-
căința spre mântuire, fără
părere de rău; iar întris-
tarea cea după lume luc-
rează moarte“.

II Cor. 7, 10.

SUNTEM ÎN POSTUL MARE

Astăzi s'a ajuns la o situa-
ție, mai ales la orașele mari,
încât să vorbești de lipsuri nu
mai constituie o jenă pentru
nimeni. Renunțarea a devenit
o necesitate pe care fiecare
îns este obligat să o primească,
cu voie sau fără de voie. Tran-
spusă pe plan bisericesc, sta-
rea aceasta ar echivala cu un
post pe care ni l-au impus vre-
mile ca un canon fără de sfâr-
șit. Și cu toate acestea, între
Postul în care am intrat și între
postul impus de nevoile zilei e
deosebire din cale afară de mare.
E deosebire de concepție.

Dacă e adevărat că firile tari
își alimentează puterea din con-
vingerile intime ce au devenit
a doua lor natură, nu-i mai
puțin adevărat că Postul, pen-
truca să însemneze ceva și mai
ales să fie cu folos pentru om
se cuvine să pornească dintr'o
convingere tot atât de sănătoasă
a sufletului.

Postul așa cum l-a preconiz-
at Biserica și așa cum se pro-
povăduiește de fapt, nu-i por-
nit din lipsă și nici nu-i con-
dus de considerentul că prin
mijlocirea lui să se agonisească
mai ușor belșuguri pentru ziua
de mâine. În concepția adevă-
rată a postului așa ceva nu
poate intra. La baza lui stau
de totului alte socoteli. Înainte
de a fi calcul, înainte de a fi
chestiune de economie și înainte
de a fi lipsă impusă de vremi,
postul este o renunțare de bună
voie. *Este înfrânare.* Ar vrea să
fie o recunoaștere a primatului
pe care-l are sufletul față de
trup. De aceea, de post nici
nu poate fi vorba în mijlocul
unor oameni cari nu vreau să
audă de Dumnezeu și nu re-
cunosc existența sufletului ca
scânteie aprinsă de Dumnezeu.

Privit în lumina concepției
creștine, rostul postului nu se
poate sublinia îndeajuns prin
cuvinte. Fără de post nu se
poate închipui o viață crești-
nească adevărată. Viața crești-
nului se cuvine să se depene
între ceea ce lumea e în stare
să dea, sub toate aspectele sale,

și între ceea ce constituie ade-
vărata hrană pentru suflet. „Toa-
te-mi sunt slobode — zice Sf.
Pavel — dar nu toate îmi sunt
de folos. Toate îmi sunt slo-
bode, dar nu toate zidesc“. Și
postul adevărat are tocmai me-
nirea aceea de a ști alege între
lucrurile cari se desfășoară
înainte ca o panoramă plină de
farmec și între acelea cari pot
ajuta cu folos la o mai bună
zidire a sufletului pe calea vir-
tuților. În lumina lui adâncă, el
vrea o spiritualizare a omului
pentru ca, deși trăind în trup cu
lipsuri și cu greutate, să se poată
ridica la așa o înălțime morală,
încât se poată privi cu senină-
tate spre răsvrătirile pe cari
firea obișnuită le pretinde cu
necesitate. Postul vrea să ne
scoată din făgașele obișnuite
ale vieții, pentru a trăi după
vrerea lui Dumnezeu.

Și la starea aceasta nu se
poate ajunge fără de sdraabă.
După cum nu poți înobila un
altoi până n'ai introdus în ra-
mura lui fragedă o bucată de
ramură mai aleasă, la fel, suf-
letul nu se poate înobila până
când nu s'a ciuntit mai întâi
suportul vechiu, prezentând o
mică deschizătură prin care să
se scurgă seva sfântă a harului
divin. Și acest har nu-și va
arăta rodul, până când omul nu
va căuta să-și pună viața în
rânduială după voia lui Dum-
nezeu.

Virtutea este un rezultat al
muncii. De câtă stăpânire de
sine a fost nevoită să dea do-
vadă o persoană calculată și
stăpână pe sine până a ajuns
la starea aceasta? N'a fost des-
tul numai un exercițiu de azi
pe mâine, ci i-a trebuit o vrere
continuă, pe care a alimentat-o
peste toate greutățile și ispi-
tele ce de atâtea ori i-au ieșit
în cale. Și cine ajunge să se
stăpânească pe sine, să-și stă-
pânească pornirile și să și le
călăuzească pe un făgaș dictat
de o rațiune mai înaltă, nu nu-
mai că s'a ridicat pe sine, ci
devine model și pentru alții,
reușind să influențeze în bine

pe toți aceia cu cari viața îl
aduce în atingere.

Postul are tocmai această me-
nire. Cu cât omul a reușit să
subordoneze voinței divine vre-
rile și necesitățile sale, cu atât
se ridică tot mai sus, se spiri-
tualizează, ne mai putându-l
dobrași încercările cari, în mod
obișnuit, se coboară peste fie-
care din noi.

Între acele patru posturi mari
ale anului, Postul Paștilor se
ridică mai presus de cât toate.
Creștinește judecând, el ar avea
să ne pregătească treptat pentru
ziua cea luminată a Învierii Dom-
nului. Și după cum între toate
praznicele anului, Învieria Dom-
nului strălucește prin lumina
sfântă în care e învăluită, ar
vrea să ne pregătească și pe
noi să biruim moartea sufletu-
lui prin învingerea păcatului
din mădulările noastre. Să mu-
rim zilnic cu Hristos, pentruca
în noi să nu mai stăpânească
decât lumina vie, care a strălucit
din mormântul Mântuitoru-
lui Hristos.

Ideile mari reformatoare în
deobște se nasc din realitățile
pe cari le prezintă viața sub
diferitele ei aspecte. Se nasc
pe îndelete, mocnesc în sub-
conștientul mulțimii, le venti-
lează vânturile din cele patru
părți ale lumii, dar formă con-
cretă își capătă doar atunci când
cineva, smuls din mulțime, cu
o viziune mai clară și cu o in-
tuiție mai adâncă, lasă ca prin
sufletul lui să se cearnă toate
gândurile și aspirațiile obștii
din care s'a ridicat.

Un duh nou, înviorător, nu
va putea aduce nicio idee nouă,
dacă nu vine în numele unui
ideal de viață mai înalt de cât
acela pe care-l cunoaște pre-
zentul. Și mai ales, nu va avea
sorti de izbândă dacă nu va
tinde în primul rând la o în-

viore și o ridicare a sufletu-
lui la înălțimi de unde să poată
contempla frumosul și trăinicia
lumii cu alți ochi decât aceia
a omului de rând.

Cultura este un bun al inimii,
dar în același timp este și re-
zultatul unei strădanii pentru a
alunga neștiința și a lumina in-
tunecul din om. Și până să
ajungă aici, de câte bucurii nu
s'a lipsit și câtă stăpânire de
sine n'a trebuit! Cu fiecare
învierie s'a ridicat tot mai
sus pe scara valorilor până
când, în cele din urmă, din
vârful piramidei stăpânește înăl-
țimile și necuprinsul zării.

Întru realizarea acestei aspi-
rații nimic nu i-a folosit așa de
mult ca și învățătura culeasă
din rânduiala postului. De aceea,
vor trece anii și în câmpul larg
al lumii se vor ventila noi con-
cepții de viață, dar nici unele
nu vor lupta cu sorti de izbândă,
dacă nu vor avea la temelia
lor convingerea care izvoarește
din învățătura postului.

Sub ochii noștri se ventilează
astăzi o lume nouă. Nu vrem
să ne punem de-a curmezișul
ei. A nu ținea pas cu vremea
însemnează a nu trăi în actua-
litate, ci a te pierde în teorii,
cari mai repede omoară decât
zidesc. Noi însă știm că la baza
oricărei acțiuni sănătoase tre-
buie să se pună suflet curat,
suflet călit în focul lăpădării
de sine și al jertfelniciei pentru
adevăr.

Și dacă lucrul acesta îl cu-
noaște toată lumea, atunci nu
ne îndoim că se va și folosi
de toate mijloacele cari duc
spre realizarea acestui scop. Și
oare poate fi unul mai sănătos
decât acela pe care-l propovă-
duiește Biserica?

Să nu uităm atunci că sun-
tem în Postul Mare.

Pr. AUG. FAUR

Alegerea sau numirea de preot

Suntem și astăzi în căutarea unui
criteriu pentru selecționarea elemen-
telor capabile, dintre slujitorii alta-
relor, pentru ocuparea unui loc de
răspundere. Și fiindcă până în pre-
zent nu s'a ajuns la o unitate de
aprecieri pentru aflarea mijlocului

potrivit, ne pronunțăm când pentru
alegere, când pentru numirea can-
didatilor la slujbe.

La baza organizației Bisericii or-
todoxe române stă sistemul demo-
crat, după care obștea are cuvântul
hotărâtor în alegerea slujitorilor, iar

ierarhii Bisericii confirmă alegerea săvârșită în bună rânduială. Acest sistem nu arareori a fost criticat din cauza că obștea ușor se lasă îndusă în eroare prin diferite mijloace de propagandă și uneori obștea să pretează la lupte meschine și pătimase, cu repercusiuni asupra bunului mers al vieții bisericești. Uneori aceste lupte se soldează chiar cu împărecheri în sânul parohiilor.

Pentru a trece peste aceste inconveniente cari decurg din sistemul de alegere, s'a recurs în unele părți la alt mijloc pentru selecționarea preoților și anume cel de numire.

Nu putem deposeda poporul de drepturile câștigate. Dacă contribuția în bună parte și chiar jertfa bineprimată o aduce obștea, atunci nici

cuvântul lui în trebile administrative bisericești nu poate fi nesocotit. A-fără de această apreciere, în favorul alegerii, cuvântul Domnului ne învață la Evrei 13, 7: „Aduceți-vă aminte de mai marii voștri și le urmați credința”.

Deci nu ne putem lipsi nici de sfaturile și de învățătura mai marilor, cari veghează asupra rostului întregii Biserici și îndeosebi asupra conducerii și organizației, care pretinde minte luminată și spirit imparțial.

Pentru respectarea sistemului care stă la baza organizației Bisericii Răsăritene, alegerea este criteriul principal în selecționarea slujitorilor pentru posturile cu răspundere, iar confirmarea alegerii săvârșite este dreptul exclusiv al Chiriarhului.

Pr. V. ȘEULEANU

APOSTOLUL DUMINECII

Arhiepiscopul după rânduiala lui Melhisedec

Evrei 4, 14-16; 5, 1-11.

In toate vremurile omul s'a folosit de altare, la care s'a rugat și la care a adus jertfă pentru ispășirea păcatelor și pentru împăcare cu Dumnezeu. Păcatul strigă după pedeapsă și iertarea după ispășire. Sufletul nu se simte liniștit până nu-și primește pedeapsa pentru păcatele săvârșite. Slujitorul altarului și mijlocitorul între om și Dumnezeu a fost în toată vremea preotul prin rugăciunile și prin jertfele aduse înaintea Domnului. Iisus a fost cel mai mare preot și cel mai mare Arhiepiscop din lume. Iisus e preot veșnic, fără început și fără sfârșit, e preotul cel sfânt al lui Dumnezeu. Iisus e preot în veac după rânduiala lui Melhisedec. Hristos e Arhiepiscopul cel mare, care după ce a străbătut cerurile, s'a pogorât în lume, s'a întrupat, a fost ispitit, a suferit și s'a jertfit pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire. Preoția Mântuitorului se aseamănă cu a lui Melhisedec numai prin pâinea și vinul dela sfânta noastră jertfă, întrebuințate pentru prima oară de acest tainic Melhisedec, care era preot și rege, care a primit jertfă dela Avraam, care l-a binecuvântat

pe marele patriarh, întâmpinându-l cu pâine și vin. Mântuitorul se deosebește de preoții Vechiului Legământ, fiindcă urmașii lui Levii erau păcătoși, asemenea poporului, în vreme ce Mântuitorul e fără de păcat. Cei vechi aduceau jertfe sângeroase mai întâi pentru ei și apoi pentru popor. Iisus se aduce pe sine jertfă pentru toți oamenii o singură dată. În același timp Iisus e și preot și miel de jertfă. În ajunul sfintei sale jertfe dă poruncă apostolilor și tuturor celor chemați să aducă noua jertfă, să nu mai ducă la altar jertfe sângeroase, ci pâine și vin după rânduiala lui Melhisedec.

Iisus este Arhiepiscopul lumii creștine. Prin jertfa lui omenirea s'a curățit de păcatul strămoșesc și s'a împăcat cu Dumnezeu. Iisus a luat asupra sa păcatele întregii omeniri, s'a substituit omenirii, s'a jertfit în locul și în numele omenirii, ca să satisfacă dreptatea dumnezeiască jignită de cei dintâi oameni. De aceea jertfa Mântuitorului are aceeași valoare, ca și când ar fi fost adusă de om. Mântuitorul este adevăratul reprezentant al omenirii, căci a fost nu numai

Dumnezeu adevărat, ci și om adevărat. Și-apoi s'a jertfit de bună voie, ca să-și arate marea lui dragoste față de noi oamenii. Moartea Mântuitorului nu e numai o întâmplare, ci o adevărată jertfă profetată de proroci și de însuși Mântuitorul. Nu e o întâmplare mai presus de fire, ci o jertfă reală. Ca om adevărat a simțit durerea lovirilor, a cununei de spini, a piroanelor, a suferinței și-a morții. Ca om a pățimit și-a murit. Ca Dumnezeu nu putea nici pățimii, nici muri. Iisus s'a jertfit pentru toți oamenii și prin jertfa sa se pot spăla toate păcatele, căci jertfa de pe cruce e universală. De nu se mântuiesc toți oamenii, e vina lor, căci nu-i urmează învățăturile. Oamenii dinaintea de Mântuitorul s'au mântuit prin credința în venirea lui și prin faptele cele bune, izvorâte din această credință. Și în sfârșit jertfa

Mântuitorului e prisositoare, căci pe lângă că a șters vina și-a distrus urmările păcatului strămoșesc, ca Dumnezeu adevărat și-a câștigat merite mult mai mari. Pentru aceste prisositoare merite, prin mijlocirea Bisericii, se iartă păcatele celor ce aleargă după ajutorul, milostivirea și nețărâmurita sa iubire de oameni. Mântuitorul a murit pentru păcatele oamenilor. Ca Arhiepiscopul a adus jertfa de împăcare între om și Dumnezeu. Ca păstor a căutat oile cele pierdute. Ca miel nevinovat s'a jertfit pe cruce și ca Pâine a vieții ni se dăruiește mereu pe altarul tuturor bisericilor sub forma pâinii și-a vinului. Astfel rămâne în veac Arhiepiscopul după rânduiala lui Melhisedec.

Preoții și Arhiepiscopii Noului Legământ trebuie să rămână în vec după rânduiala lui Hristos.

Pr. TEODOR CICEU

UN CREȘTIN BUN,

a fost și este controlorul financiar dela Oficiul de Constatare din comuna Iernut, județul Târnava-mică, fiul al Biserice ortodoxe române; Domnul Stancu D. Florea. Oltean de naștere și de fire, lasă pe urma sa fapte și mângăeri.

1. Orânduit cu serviciul său de perceptor la început, împreună cu frațele său Ioan stăruie în anul 1927/28, ca la Iernut unde nu au fost credincioși ortodocși, să adune pe toți neștiuții ortodocși din localitate și pe toți cei împrietăriți prin reforma agrară, din alte sate și să formeze cel mai mic nucleu de comunitate religioasă; Filia ortodoxă română Iernut.

2. Tot în anul 1928, la stăruințe chiar îndrăznețe, după ce Reforma Agrară a luat sfârșitul, se izbuteste prin dânsii ca Filia să fie împrietărită cu 15, apoi încă cu 6 jughare pământ arabil, deci cu 21 jugh. și o grădină de 932 stp.

3. După izbânzile din primii doi ani obținute în binele filiei izbuteste să organizeze pe credincioșii ortodocși în parohie și apoi în diferite case prin închiriere instalează capete de

rugăciuni. Pentru aceasta fie din banii proprii, fie din colecte întreprinse personal, fie prin organizarea de serbări și petreceri izbuteste să procure toate cele necesare capelei. Așa printr'ansul se adună ban lângă ban și se cumpără pe rând, un clopot, se face iconostasul la altarul capelei, împodobit simpatic cu icoane și mobilierul tot din capelă. Se cumpără haine bisericești, cărțile bisericești până la una, vasele sfinte și alte multe podoabe, cât azi parohia își are toate cele necesare în capelă. În ale înfrumșetării bisericii i-a fost mâna dreaptă soția sa D-na Maria, care cu gust atrăgător împodobește lăcașul sfânt.

4. A contribuit mult și ca unul fără de care nu se putea face un singur pas spre înaintare, și cu îndrumările sale înțelepte, pentru rezolvarea tuturor problemelor bisericești în calitate de episcop și consilier apropiat și atașat de preot.

5. A ajutat cu tot ce s'a putut pe toți fiii ortodocși din localitate, aceasta cu fapta și cu sfatul, și pururea de fiecare s'a bucurat, dacă l-a știut că este ortodox, ba a dus și luptă con-

FOILETON

Intre natural și transcendent

Omul plasat în lumea cronospațială își duce pe plan rațional cea mai sbuciumată existență și nici o forță centrifugală nu este în stare să-l scape de centrul misterelor incandescente. Oricât de paradoxală s'ar părea această afirmație științei și filosofiei, ea continuă să rămână o crudă realitate. Dar oare va putea omul să trăiască continuu în incertitudine, în haosul marelui necunoscut?

Nu se va pierde în imensitățile lui ca o perla în adâncurile oceanului?

Desigur că nu, câtă vreme există o revelație divină, care constituie forța ce sfredelește placa impenetrabilă ce se interpune între om și necunoscut.

În fața acestei revelații știința și filosofia fac fel de fel de eforturi raționale pentru a menține, zic ele, echilibrul între știință și rațiune.

Intrebându-ne sincer, ce aporturi au adus acestea în elucidarea problemelor intime ale cosmosului și ale vieții, vom constata rezultate nu prea strălucite.

Lumea savanților se mândrește cu faimoasa teorie atomică a cosmosului, cu acel centru protornic și cu acel stol de electroni periferici, pentru acceptarea căreia mai este nevoie încă de o altă serie de teorii și ipoteze, ca cea a echilibrului dinamic, cea a quantelor radiației etc. etc.

În ceea ce privește cunoașterea cosmosului încă trăim în relativitate și provizorat. Nici pe teren filosofic lucrurile nu stau mai bine, intrucât majoritatea filosofiei de astăzi, după spusele unui cunoscător în materie „nu este decât o destindere maladivă de ficțiuni ce se desvoltă în mod ciclic, producând o imensă savană de vis și incertitudine”. Lucrul acesta ni-l confirmă și un sistem filosofic „idealist exagerat, cum este solipsismul, al cărui nucleu central nu este altceva decât un cerc vicios: conștiința, ca să existe, presupune existența unui substrat material, care după el este sistemul nervos, care nu reprezintă altceva decât o creație a minții noastre, fără o existență reală”.

Dacă totuși pe cale rațională omul nu poate cunoaște pe Dumnezeu, ajunge însă la cunoașterea parțială a Acestuia prin revelația divină, ce ne împărtășește mistere nedisimulate. Se poate, ca această cunoaștere parțială să fie spre fericirea noastră, căci atunci când am ajunge să cunoaștem întreg necunoscutul, lumea externă nu ne-ar mai interesa, dinamismul vieții s'ar diminua și viața ar stagna. Creștinismul ne împărtășește din marile mistere atât cât este necesar ca viața noastră să fie lipsită de marile incertitudini, să fie plină de elan și mai presus de toate ne oferă perspectiva unui țărnm însoțit. Până a atinge acest țărnm, trecând prin moarte, până a vedea fața lui Dumnezeu, cum zice o fericire, omul e destinat să trăiască neliniștea acestei vieți.

În privința acestei neliniști se exprimă într'un

mod magnific scriitorul titan al creștinismului, fericitul Augustin, când spune: „Neliniștit e sufletul meu, Doamne, până se va reîntoarce la Tine”. Dar pentruca revelația divină să ne împărtășească misterele ei în toată frumusețea lor, trebuie ca ea să fie primită cu credință, căci zice Clement Alexandrianul credincioșilor săi: „De nu veți crede, nu veți înțelege”.

Precum știința și filosofia nu pot ajunge la o cunoaștere a Marelui Adevăr, așa nici spiritismul și sistemele similare lui, intrucât cuvintele Scripturii sunt categorice: „Între noi și voi mare prăpastie este, ca cei care ar voi să treacă dela voi la noi, să nu poată, și dela noi la voi așisderea”.

În concluzie vom putea să cunoaștem pe Dumnezeu în totalitatea lui numai atunci, când spiritul nostru se va degaja de balastul materiei. Acum cunoaștem numai parțial lumea de dincolo de noi, dupăcum zice Apostolul neamurilor: „Acum vedem ca printr'o oglindă, iar atunci vom vedea față către față, acum cunosc în parte, iar atunci voi cunoaște (desăvârșit), precum cunoscut sunt și eu”.

Ca să ajungem să stăm față în față cu Dumnezeu, ni se mai impune însă o ultimă condiție: curățenia sufletească; fiindcă zice Mântuitorul: „Feriți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu”.

PĂUN ION
stud. IV med Cluj

fesională pricepută și înțeleaptă, pe cât numai puterile l-au ajutat, susținând prestigiul ortodoxiei și biserică noastră.

6. Neavând altceva să mai facă din cele mai mărunte, căci pe toate le puse la punct, astăzi de Sfântul Nicolae, când împlinește 25 de ani de căsătorie fericită, ne trimite prin Moș Nicolae darul său drag de una sută mii Lei, pentru mărirea fondului zidirii bisericii și graiul său plin de râvnă; „Părinte, acum să ne apucăm și de biserică“.

Fapte rar întâlnite și cari grăesc dela sine, dar cari smulg din noi recunoștința ce trebuie să i-o dăm. Consiliul și adunarea parohială în

ședința unită din 2 Decembrie 1945 cu elan și însuflețire îl proclamă cel dintâi cititor al bisericii ortodoxe române din Iernut, iar enoriașii parohiei, cu mic și cu mare, ca drept recunoștință se roagă aceluia căruia D-sa și prețioasa soția sa a avut dragostea să li slujească: „Pentru ca împreună cu fericire și îndestulare să viețuiască mulți ani încă, spre a vedea zidită și sfințită Casa Domnului, biserica sfântă pentru care are atâta râvnă și în care în Dumineci și sărbători ține așa de mult să se roage.

Iernut, la 6 Decembrie 1945.

Dumitru Biji
preot-paroh.

Filon Fișca
epitrop prim.

Colecta pentru liceele ort. din Cluj

Protopopiatul Aiud:

1. Aiud (Paroh: Prot. Iosif Pop) 106.000 lei. 2. Cetea I și II (Paroh: Alex. Frâncu) 59.500 lei. 3. Cheia Râmeț (Adm. Ioachim Groza) 680 lei. 4. Cisteiul de Mureș (Adm. Arg. Oprea) 14.500 lei. 5. Ciunga (Paroh: Leon Sava) 58.000 lei. 6. Cristești (Adm. Ierom. Laur. Gheorghe) 1.500 lei. 7. Gâmbaș (Paroh: Aug. Ranca) 34.000 lei. 8. Gârbova de sus (Paroh: Laur. Groza) 28.000 lei. 9. Geoagiul de sus I (Paroh: Gh. Albu) 40.000 lei. 10. Geoagiul de sus II (Paroh: Const. Moldovan) 57.000 lei. 11. Geoagiul de sus III (Adm. Ierom.

Ev. Oța) 36.700 lei. 12. Măgina (Paroh: Vasile Avram) 100.000 lei. 13. Micolșlaca (Paroh: Teodor Moldovan) 16.500 lei. 14. Mureș Decea (Paroh: Valer Dragotă) 23.000 lei. 15. Ocna Mureșului (Paroh: Savu Gh. Savu) 128.5000 lei. 16. Râmeț sat (Adm. Aurel Tecșa) 8.400 lei. 17. Stremțiu (Paroh: Mihail Pușcaș) 100.700 lei. 18. Tecșești (Adm. Iosif Pop) 9.000 lei. 19. Teiuș (Paroh: Ion Puia) 100.250 lei. 20. Valea Uzii (Adm. A. Tecșa) 4.500 lei. 21. Valea Inzului (Adm. Ierom. Gh. Bunescu) 2.500 lei. **Total 929.230 lei.**

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

M. S. Regele, reintors în Capitală dela Sinaia, a primit în audiență de lucru pe dl Ministru de Interne și pe șeful Marelui Stat Major.

— Față de diferitele svonuri cari circulă în legătură cu concentrarea unor contingente Ministrul de război a dat desmînțiri formale, arătând că ele pleacă din oficiu de rea credință.

— Dl Prof. univ. Mihail Ralea, ministrul Artelor, a fost însărcinat cu interimatul Ministerului de Culte, iar P. C. Părinte Dr. Ioan Vască a fost instituit Secretar general al Ministerului Cultelor.

— Se anunță din București că la Ministerul de externe se lucrează la redactarea memoriilor ce vor fi trimise puterilor ce vor semna tratatul de pace cu România. Același lucru se anunță și dela Londra, unde adunții miniștrilor de externe au și ținut până acuma două ședințe consacrate tratatului de pace cu țara noastră.

EXTERNE

Nürnberg. Consilierul cel mai apropiat a lui Hitler, care l-a sfătuit să schimbe gândul de-a recăștiga fostele colonii ale Germaniei cu Ucraina, s'a sinucis în zilele trecute cu soția sa, după ce a fost interogată de poliția americană.

Londra. Posul de la Londra a anunțat că discursul ținut de dl Churchill în Statele Unite ale Americii și despre care s'a făcut atâta discuție în zilele trecute, nu trebuie considerat ca exprimând punctul de vedere al guvernului britanic.

Londra. Față de lipsa tot mai accentuată de nutreț, Comandatura aliată a luat hotărîrea de-a tăia 30% din animalele ce-au mai rămas în Germania. Totodată se duc tratative îndelungate în America pentru a afla o modalitate prin care să se rezolve problema alimentării Germaniei în condiții mai bune.

Washington. În urma unei discuții avute de dl Truman cu dl Byrnes s'a stabilit că efectivul pentru pace al armatei să nu treacă peste un milion de oameni.

Sydnei. Pentru a doua oară în ultimii 12 ani a plouat pe o mare întindere de pământ din Australia de Miză zi. Toate râurile s'au revărsat.

Londra. Față de relațiile încordate cari s'au creat între aliați, dl Atlee, primul ministru al Marelui Britaniei, a declarat că „este gata să adopte orice măsură ce ar putea să amelioreze relațiile dintre marile puteri.“

Londra. Din Ierusalem se anunță că mai mulți evrei americani au cerut ca Palestina să devină un stat arabo-evreu sub tutela Organizației Națiunilor Unite. Ei cer să se admită ca un grup de evrei europeni să se poată stabili în Palestina.

Londra. Ziarele din Londra arată că e probabil să se facă demersuri noi pe lângă cele trei mari puteri pentru a avea loc o nouă întrunire a celor Trei Mari.

Organizați Reuniuni de femei!

INFORMAȚIUNI

— **Atragem din nou atenția Cucernicilor noștri preoți, că deocamdată nu putem trimite colete de lumânări prin poștă. Parohiile se vor aproviziona deci direct dela Episcopie, prin curieri speciali sau ocazionali.**

Prea Cucernicii protopopi ar face bine să organizeze ei înșiși aprovizionarea parohiilor cu lumânări, făcând comande masive pentru satisfacerea parohiilor din protopopiate.

Lumânările se achită la ridicarea lor dela Episcopie.

Consiliul Eparhial

Ziarele aduc vestea că la 18 Febr. a. c. a încetat din viață Prea Fericitul Părinte Veniamin, Arhiepiscopul Constantinopolului și Patriarh ecumenic. Adormitul întru Domnul a fost o persoană de înaltă factură intelectuală, trecând printr'o serie de demnități bisericesti până a ajuns în fruntea scaunului de Patriarh dela Constantinopol.

Locul I. P. S. Sale a fost ocupat de Prea Fericitul Părinte Maxim, fostul Mitropolit al Halcedonului.

Reorganizarea F. O. R. S.-ului. Studențimea universitară, încadrată în Frăția Ortodoxă Română Studențească, și-a ținut ședința de reconstituire în ziua de 9 Martie c., în sala V. Pârvan dela Universitate.

Activitatea începută cu ani înainte și continuată în tot răstimpul celor patru ani de năcaz la Sibiu, se îmbină cu vrerea de acum a studențimii pentru a clădi și pe mai departe sufletul pe baza încercărilor principii ale Evangheliei mântuitoare.

Serbarea a fost cinstită de prezența P. S. S. Episcopului Nicolae, care în mijlocul studențimii s'a simțit parcă acasă. Cuvântul cald și părintesc al P. S. Sale și aici a luminat studențimea, lăsând urme adânci.

Nu mai puțin interesant a fost studentul I. Păun ce a urmat la cuvânt, reușind să prindă în cuvinte clare rostul credinței în noianul de curente filosofice cari au fost sau sunt la ordinea zilei. Deasemenea dedicația plină de lirism a studentului I. Răileanu, a mișcat și a vădit un suflet plin de preocupări religioase.

După demisia comitetului vechi a urmat alegerea unui comitet nou, în frunte cu stud. med. I. Cărpinișan, care va conduce destinele acestei organizații pentru viitor.

Felul cum s'a inaugurat activitatea F. O. R. S.-ului la Cluj, trebuie să recunoaștem că ne umple sufletul de îndreptățite nădejdi.

În dimineața zilei de 14 Martie c. a încetat din viață la Cluj Profesorul Dr. Romul Boilă. A fost un profesor de elită și un aprig luptător pentru apărarea dreptății poporului nostru. În mormântarea a avut loc în ziua de 16 Martie c. din hal-ul Universității.

O colecție originală. Recunoaștem și noi că nu în fiecare parohie credincioșii dispun de bani în așa măsură, ca să poată jertfi o bună parte și pentru scopurile înalte pe care le urmăresc autoritățile superioare. Când însă este înțelegere totdeauna se află și mijloace cari să ducă la scop. Iată de ce ni se pare potrivită calea pe care a urmat-o preotul nostru din Urisiul de sus,

prot. Reghinului, care păstorind într'o parohie de munte relativ săracă, dar cu oameni de inimă, a ținut să formeze o comisie de oameni care s'a dus din casă în casă și a adunat mălai, făină de grâu, fasole și alte articole de consumație. Lucrurile astfel colectate le-a vândut pe un preț mai scăzut femeilor văduve de război, trimițându-ne apoi la centru pentru liceele noastre confesionale suma de 146,796 lei (unasută patruzeci și șase mii șaptesute nouăzeci și șase).

Raportat la vremile de azi, suma nu e mare, dar e pilduitor gestul. Cu o acțiune chibzuită a făcut două lucruri bune deodată: A ajutat văduvele cu articole de hrană și a ajutat și cauza pentru care sfânta noastră Episcopie se străduiește din răzputeri azi. Subliniindu-o după cuviință, lăudăm strădania părintelui Cijacovschi ca și spiritul de înțelegere al credincioșilor noștri din Urisiul de sus.

Mulțumită publică. Consiliul parohial ort. rom. din Viișoara (Haidendorf) protopopiatul Bistrița aduce mulțumită bunilor credincioși cari au donat pentru biserică obiecte sfinte și bani în valoarea arătată în dreptul fiecăruia.

Consiliul Eparhial Cluj 100.000 lei. Rusu Florea, Butuc Gligore, Dorofteșă Simion câte 10.000 lei, Nimișean Ioan 30.000 lei, Dorofteșă Simion, Văd. Iastua Ecaterina, Dorofteșă Gavril câte 20.000 lei, Dorofteșă Simion, Dorofteșă Eugenia câte 30.000 lei, Mai mulți credincioși 120 mii lei, Ioan Ilie, adv. 10.000 lei, d-na Ioan Ilie 80.000 lei, Dorofteșă Simion 30.000 lei, Dorofteșă Eugenia 10.000 lei, Pr. Valeriu Căndea 20.000 lei, văd. Tănăsă Ioana 260 mii lei, Elena Maria Chiruța 50.000 lei, Ioan Ilie, adv. 30.000 lei, Pr. Valeriu Căndea 10.000 lei, Constantin Vasile 5.000 lei, dna Constantinescu Petrica 4.000 lei, Marcievici Ștefan, ing., Băciuț Damaschin, Sălăgean Flore, Rădoaie Constantin, Manea Maria câte 5.000 lei, Bărgăean Varvara, Cioban Vasile, văd. Tănăsă Ioana câte 3.000 lei, Bărgăean Andrei, Rusu Florea, Sălăgean Anton, Păpuc Petre câte 2 mii lei, Popoviciu Vasile, Buzilă Maria, 1.500 lei, văd. Rusan Maria, Grapini Ioan, Felecan Florea 1.000 lei, Cămpăan Teodor, Caspea Maria, Dumitrescu Eugenia, Ciocănești Silvestra câte 500 lei, Credincioșii din com. Caila 18.000 lei, Credincioșii din parohie 17.270 lei și Manea Florica 500 lei.

Mulțumită publică. Bunii credincioși, Todoran Ilie I. Iacob și soția Gliga Todăra, la apelul făcut de preotul nostru din Ibănești-Sat, ne-au împrumutat în anul 1934 cu 10.000 Lei, pe un an fără interese. Cu acești bani parohia și-a achitat datoriile, s'a ajutat la cumpărarea de clopote, pictarea, repararea, acoperirea și închiderea bisericii. Datoria a fost achitată în baza legii de conversiune. Deci beneficiul și câștigul, parohiei e cel puțin încă 30.000 Lei. Neavând parohia cu ce plăti, datoria a rămas neachitată până astăzi, cu interese cu tot. De anul nou 1946, numiții credincioși au făcut o adresă către organele noastre parohiale prin care ne comunică, că ne donează tot capitalul cu interese

cu tot, în valuta de atunci. Consiliul parohial apreciind gândul bun și gestul nobil, ce numiții au făcut prin aceasta donație, care astăzi, face dela 2—3.000.000 Lei, îi declară de citori, având dreptul a folosi strana primă din dreapta sfântului altar după moar-

tea altui binefăcător, Pop Dumitru și să fie pomeniți cu numele, la daruri. Marinimoșilor donatori, pe aceasta cale, le aducem cele mai ferbinți și sincere mulțumiri.

Ibănești-Sat, la 1 Ianuarie 1946.
Consiliul parohial.

RĂBOJ BIBLIOGRAFIC

Biserica Neamului și Unitatea limbii românești de P. S. S. Episcopul Nicolae Colan.

Academia Română a dat publicității discursul de recepție pe care l-a rostit Prea Sfinția Sa Episcopul Nicolae în ziua de 28 Mai 1945 în ședința solemnă a Academiei.

După cum se înfățișează, discursul este un mărgăritar de gânduri prin care Arhiereul cărturar înfățișează, în partea întâia, portretul marelui Său înaintaș, Nicolae Titulescu, cu toată lupta pe care a dus-o pentru binele Neamului.

Partea a doua cuprinde considerațiuni asupra rolului pe care l-a avut și-l are limba în formarea spiritualității fiecărui popor, pentru ca în partea ultimă să traseze rolul pe care l-a avut Biserica noastră întru desvoltarea și fixarea limbii românești pe toată întinderea pământului strămoșesc.

Scrisă într'un stil înmiresmit de parfumul „vechilor cazanii“, cartea aduce cu sine tot noianul de gânduri la Altarul cărora s'a călît sufletul Prea Sfinției Sale din momentul în care a înțeles legătura neperitoare care a fost și trebuie să ră-

mână între Biserică și poporul pe care-l ocrotește.

Ca și oricare lucrare a Prea Sfinției Sale, cartea se citește cu plăcere, reușind să umple sufletul de căldură și interes.

În partea ultimă, cartea cuprinde răspunsul ce l-a dat noului acadmician DI Prof. Silviu Dragomir.

Cu claritatea și profunzimea care-i caracterizează expunerea, DI Prof. Silviu Dragomir poartă pe cititor peste toate ogoarele pe unde au răzbătut pașii noului acadmician, dela modestul elev de liceu până la demnitatea de Vlădică al Clujului, pentru a arăta dragostea și puterea de muncă de care a fost condus în toată bună vremea.

Portretul spiritual pe care DI Prof. Silviu Dragomir l-a făcut Prea Sfinției Sale este icoana fidelă a unei strădanii care s'a identificat cu toate aspirațiile Bisericii și ale Neamului în perioadă dela primul război mondial până în ziua de azi.

Dar ceea ce am spus noi fugar e foarte puțin. Pentru a-i putea savura mireasma, cartea trebuie citită. Și citirea ei prilejuește oricui un ceas de aleasă înălțare sufletească. A. F.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 1366/1946.

Circulară

Am aflat că unii preoți, ba chiar și protopopi corespundează dând răspunsuri direct altor eparhii. Acest lucru să nu se facă în viitor, ci orice întrebare li s'ar pune, să ni se comunice nouă prin protopopiate, iar răspunsul îl vom da noi.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 13 Martie 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar eparhial

Nr. 1551/1946.

Comunicat

Pentru meditațiile conferințelor de primăvară ale preoților din Eparhia noastră se fixează următorul subiect: „Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și duh drept înnoiește în cele dinlăuntru ale mele“.

Fără să mai aștepte ordin dela oficiile protopopești, fiecare preot este obligat să lucreze acest subiect așa după cum este tradiția în fiecare tract.

Cluj, la 14 Martie 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar eparhial

Nr. 3795/1945. Cons. 1—2

Concurs Repetiț

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia Petea de Câmpie, protopopiatul Tg.-Mureș, se publică

concurs repețit cu termen de 15 zile.

Beneficiile legale de acest post sunt următoarele:

1. Salar de stat conform pregătirii.
2. Casă parohială cu supraedificăte necesare.
3. Sesiune parohială (fânaț și arător) în întindere de 34 jug. 1547 stjp.
4. Stolele obișnuite în parohie.

Parohia e de cl. III, are 580 suflete și e situată la 13 km. depărtare de gară.

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial ținută în ziua de 3 Sept. 1945.

NICOLAE Prot. T. Ciurus
Episcop p. secretar eparhial

Nr. 2803/1945. 1—3

CONCURS

Se publică concurs din oficiu, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“ pentru postul de paroh al parohiei de cl. III Ilva Mare din Protopopiatul Bistrița.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Venitele stolare.
3. Casă parohială n'are, însă credincioșii îi vor închiria una corespunzătoare.

Candidații își vor înainta cererile însoțite de acte Consiliului eparhial, în termenul de sus.

Cluj, la 8 Martie 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar eparhial

1449/1946.

2—2

CONCURS

Fiind vacant un post de diacon la Catedrala noastră din Cluj, prin aceasta publicăm concurs pentru ocuparea acestui post, cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Renașterea“. Vor fi preferați monahii.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

Salarul dela stat conform pregătirii școlare.

Cererile împreună cu documentele necesare se vor înainta Consiliului nostru eparhial în termenul publicat mai sus.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 6 Martie 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar eparhial

2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh al parohiei de cl. II Lupșa, Protopopiatul Lupșa, se publică concurs cu termen de 30 zile. Parohia are 819 suflete, în 203 familii. Are gară și oficiu poștal.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform pregătirii.
2. Locuința în clădire nouă construită din: cancelarie, 3 camere de locuit, bucătărie, cămară, pivniță, bucătărie de vară, clădiri economice: coteț pentru porci, coteț pentru găini, grajd pentru 3 vite mari sub edificare.
3. Grădină de zarzavaturi.
4. 1/5 jug. grădină aparte pentru alte sămănături.
5. 2 jug. pământ cositor de șes și deal.
6. Folosirea fructului de pe cele două cimitire.
7. Stolele obișnuite în parohie, conform scumpetei la zi.
8. Una zi de lucru dela fiecare familie, cei mai înstăriți cu carul, ceialați cu brațele.
9. 5 stânjini (20 mtr.) lemne de foc, din pădurea posesoriatului, aduse toamna în curtea casei parohiale.

Preotul ales e obligat a încheia anual contul de gestiune a epitropiei și a ținea catehizație cu elevii de școală primară.

Din ședința Consiliului parohial, ținută la 23 Octomvrie 1945.

Vasile Șpan Vasile Sârbu
protopop pensionar. secretar epitrop.

Nr. 914/1946. Aprob. Din ședința Consiliului Eparhial dela 21 Februarie 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar eparhial

Nr. 15/1946.

2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa III-a Buninginea se deschide concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială corespunzătoare, cu dependențele necesare.
3. Folosirea cimitirului în mărime de 3 jugăre.
4. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Parohia se află lângă șoseaua Abrud—Brad, la 6 km. de gară și orașul Abrud.

Candidații își vor înainta cererile la Veneratul Consiliu Eparhial din Cluj, însoțite de actele necesare conform regulamentului și cu avizul protopopului se vor prezenta în parohie la serviciul sf. Liturghii pentru a cânta și predica fața credincioșilor. Abrud, la 13 Ianuarie 1946.

Oficiul protopopesic în înțelegere cu Consiliul parohial.

I. Trifon
protopop.

Nr. 37/1946.

2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de preot ajutător al parohiei de cl. I. Zlatna, din protopopiatul ort. rom. Zlatna, devenit vacant prin transferarea pâr. Vasile Cărăuș la parohia Valea Dosului, se publică concurs cu termen de 15 zile, dela întâia publicare în „Renașterea“.

Obligațiile împreunate cu acest post sunt: predarea religiei la toate școlile, servirea în capela minieră Breaza, suplinirea protopopului și ajutor în Oficiul prot. și în parohia centrală.

Beneficiile sunt:

1. Salar dela Stat după cvalificație și categoria III.
2. Remunerație dela predarea religiei.
3. Remunerație dela Societatea Breaza.
4. Remunerație pentru serviciile săvârșite în parohie.

Candidații își vor înainta cererea timbrată în regulă și provăzută cu toate actele necesare Prea Veneratului Consiliu Eparhial din Cluj, care va face numirea.

Cu învoirea noastră prealabilă se vor prezenta în biserica noastră centrală spre a servi, predica și a face cunoștință cu poporul.

În înțelegere cu Consiliul parohial, Zlatna, la 10 Februarie 1946.

Gheorghe Popescu
protopop

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj

Comandați-vă de cu vreme lumânările necesare pentru biserici, la

FABRICA DE LUMÂNĂRI

a Episcopiei noastre din Cluj.

Nu uitați să indicați în comandă mărimea aproximativă și culoarea (albă sau galbenă) a lumânărilor!